

Республика иншалар конкурсы

*Һуғыш өсөн дә, хезмәт өсөн дә
мизал берүк металдан койола*

Башкарзы: Сиразетдинова Лиана,
Федоровка 1-се муниципаль урта
дөйөм белем белем биреү
мәктәбенең 8 класс укыусыһы

Тикшерзе: Тукбаева Эльмира
Рәфис кызы, башкорт теле һәм
эзәбиәте укытыусыһы

2015 йыл

Ветерандар атлап килә,
Орден – мизал таккандар.
Улар бит дошманды кырып,
Еңеү яулап кайткандар.

(Ф. Рәхимғолова)

Әле бынан ун-ун биш йылдар элек кенә ветерандар сафы һизелерлек тыгыз ине. Уларзы мәктәп укыусылары менән осрашыузарза, төрлө йәмәгәт эштәрендә йыш күрергә була ине. Ошо иштәлекле осрашыузарза, 9 май байрамы көндәрендә, беззе, укыусыларзы, иң кызыктырган әйберзәрзең береһе, әлбиттә, кемдең күнме мизал такканы була. Кайһы бер ветерандарзың мизал-ордендары бихисап, бөтөн күкрәктәрен кашлаған, икенселәренең – әзерәк, ә өсөнсөләре бер-ике мизал гына таккан. Ул ветерандарзың күштәре якты доңьянан киткән инде, ә бына костюм түштәренә тағылған мизал-ордендары һаман күззәрзе камаштыра...

Минен олатайым – Бойөк Ватан һуғышы ветераны, ә өләсәйем – тыл хезмәте ветераны. Икененең дә мизалдары бик күп. Уларзың хәрби билеттарын, мизал-бүләктәрен карайым. Яңынан-яңы һораузар язуырын кына торам. Ауыр йәшлек йылдарын күз алдыма баһтырырга тырышам. Бына улар икене лә йәп-йәш егет һәм кыз. Береһе әле мәктәптә белем ала, ә икенесеһе инде еңел булмаған колхоз эшендә. Бер нисә мең километр йыраклыкта, Европа ерзәрендә бомбалар шартлай, кан койола. һуғыш кайзальыр йыракта.

1941 йылдың 22 июнь таңы һуғыш менән башлана. Бойөк Ватан һуғышы. Илебез үз тормошон тамырзан үзгәртәргә тейеш була. Барыһы ла фронт өсөн, барыһы ла Еңеү өсөн. Банкса мөмкин дә түгел. Әлеге йәш егет менән кыз за, үз иленең граждандары – миллионлаған милләттәштәре кеүек шул дәүерзең ауыр йөгөн үз елкәләренә һала. Туйғансы йоклаузар онотола, алһыз-ялһыз эш көндәре башлана.

- Бер кеше лә кайза һәм касан тыуырын белмәй, ләкин шуны онотмаска кәрәк: һин, тик һин билгеле бер вакытта үз иленә иң кәрәкле кеше, һәр вакыт кәрәк, без үзебеззең шул кәрәклегезебеззе аңланьк, - тик һөйләй минен өләсәйем, 85 йәшлек ағинәй. Мин уны һаман йәш кыз итеп күз алдыма килтерәм һәм уның һөйләгәндәре мине егерменсе быуаттың кыркынсы йылдарына алып кайта.

- Еңел булмань, бөтөн ил шулай йәшәһе. Был һүззәрзә тормош тәжрибәһе лә, беззең халыкка хас булған тыйнаклык та бар.

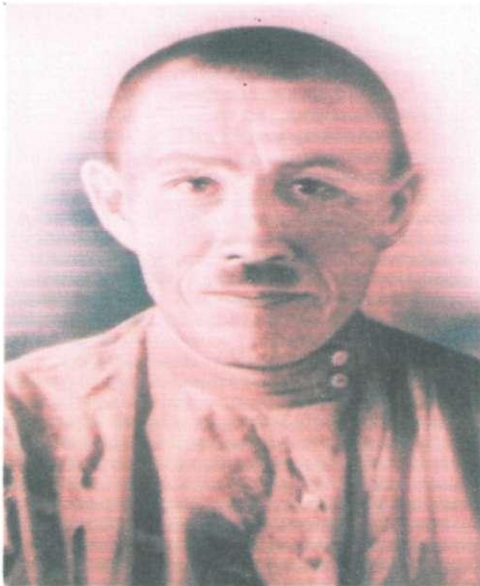
Ярты ил һуғышта, ярты ил тылда. Үземде кызыктырган мизалдар тураһында һораштыра башлайым. Олатайымдың һуғыштан алып кайтқан һәм Еңеү

Ветерандар атлап килә,
Орден – мизал таккандар.
Улар бит дошманды кырып,
Еңеү яулап кайткандар.

Әле бынан ун-ун биш йылдар элек кенә ветерандар сафы һизелерлек тығыз ине. Уларзы мәктәп укыусылары менән осрашыузарза, төрлө йәмәғәт эштәрендә йыш күрергә була ине. Ошо иштәлекле осрашыузарза, 9 май байрамы көндәрендә, без укыусыларзы иң кызыктырган әйберзәрзең береһе, әлбиттә, кемдең күпме мизал такканы була. Кайһы бер ветерандарзың мизал-ордендары бихисап, бөтөн күкрәктәрен каплаған, икенселәренең – әзерәк, ә өсөнсөләре бер-ике мизал ғына таккан. Ул ветерандарзың күптәре якты донъянан киткән инде, ә бына костюм түштәренә тағылған мизал-ордендары һаман күззәрзе камаштыра...

Минең олатайым – Бөйөк Ватан һуғышы ветераны, ә өләсәйем – тыл хезмәте

ветераны. Икеһенең дә мизалдары бик күп. Мин уларзың хәрби билеттарын, мизал-бүләктәрен карайым. Яңынан-яңы һораузар яузырып кына торам. Ауыр йәшлек йылдарын күз алдыма баһтырырға тырышам. Бына улар икеһе лә йәп-йәш егет һәм кыз. Береһе әле мәктәптә белем ала, ә икенсеһе инде еңел булмаған колхоз эшендә. Бер нисә мең километр йыраклыкта, Европа ерзәрендә бомбалар шартлай, кан койола. Һуғыш кайзальыр йыракта. 1941 йылдың 22 июнь таңы һуғыш менән башлана. Бөйөк Ватан һуғышы. Илебез үз тормошон тамырзан үзгәртәргә тейеш була. Барыһы ла фронт өсөн, барыһы ла Еңеү өсөн.

Башкаса мөмкин дә түгел. Әлеге йәш егет менән кыз за, үз иленең граждандары – миллионлаған милләттәштәре кеүек шул дәүерзең ауыр йөгөн үз елкәләренә һала. Туйғансы йоклаузар онотола, алһыз-ялһыз эш көндәре башлана.

«- Бер кеше лә, кайза һәм касан тыуырын белмәй, ләкин шуну онотмаһка кәрәк: һин, тик һин билгеле бер вақытта үз илеңә иң кәрәкле кеше, һәр вақыт кәрәк, без үзебеззең шул кәрәклегезеңең аңланьк», – тип һөйләй минең өләсәйем, 85 йәшлек ағинәй. Мин уны һаман йәш кыз итеп күз алдыма килтерәм һәм уның һөйләгәндәре мине егерменсе быуаттың кыркынсы йылдарына алып кайта.

«-Еңел булманы, бөтөн ил шулай йәшәне», – был һүззәрзә тормош тәжрибәһе лә, беззең халыкка хас булған тыйнаклыҡ та бар.

Ярты ил һуғышта, ярты ил тылда. Үземде кызыктырған мизалдар тураһында һораштыра башлайым. Олатайымдың һуғыштан алып кайткан һәм Еңеү юбилейзареына бирелгән мизалдары күп, ә өләсәйемдең – тылда эшләгән өсөн, шулай ук һуғыштан һуң тыныс тормошта, илде төзөкләндереүзә кереткән физакәр хезмәте өсөн алған бүләк-мизалдары бар. Бер мизалдарға, бер уларзың хужаларына карайым һәм ошо ялтыр мизалдар артында ниндәй ғазап-юғалтыузар торғанын аңлағандай буламы. Бер кеше лә ул вакытта орден-мизалдар тураһында уйламағандыр, ә көнө-төнө үзенең кәрәклеген тойоп, үзенең эшен белеп, илебеззә тыныслык кошо тизерәк канатын какһын тип, бөйөк Еңеүзе якынлаштырырға тырышкан. Олатайым менән өләсәйемде алма баксаһына алып сығып, иштәлеккә фотоға төшөрәм. Оло йәшкә булыуға карамастан, уларзың йөззәре шат, көләс.

Аяз, йылы, тыныс күктә кояш балкый. Ике ябай ауыл кешеленең күкрәгендәге мизалдар кояш нурында оскон булып ялтырай. Олатайымдың мизалдары – дәһшәтле һуғыш өсөн, ә өләсәйемдеке – тылда күрһәткән физакәр хезмәте өсөн бирелгән. Оскон-мизалдар һуғыш өсөн дә, хезмәт өсөн дә бер үк металдан койола һәм бер үк төрлө ялтырай. Ысынлап та, йөрәктәрендә кояш нурының оскондарын йөрөткән кешеләр генә яуыз дошманды еңә алғандыр. Шул оскондар бер касан да һүрелмәһен, безгә лә күсеп, йылытып торһон ине...

Олатайым мизалдары
Сыңғылдап сың – сың сыңлай
Мин тыңлайым шул сыңдарзы
Һеңлем дә сыңды тыңлай.
Сың – сың сыңлайзар
Без еңдек тип йырлайзар.
Олатайым оло яуза
Ауыр юлдарзы үткән.
Еңеүсе олатайымды
Тыуған яктары көткән.

юбилейларына бирелгән мизалдары күп, ә өләсәйемдең – тылда эшләгән өсөн, шулай үк һуғыштан һуң тыныс тормошта, илде тозокләндереүзә кереткән физакәр хезмәте өсөн алған бүләк-мизалдары бар. Бер мизалдарға, бер уларзың хужаларына карайым һәм ошо ялтыр мизалдар артында ниңдәй газап-юғалтыулар торғанын аңлағандай булам. Бер кеше лә ул вақытта орден-мизалдар тураһында уйламағандыр, ә көнө-төнө үзенә кәрәклеген тойоп, үзенә эшен белеп, илебеззә тыныслык қошо тизерәк канатын какһын тип, бойөк Еңеүзе яқынлаштырырға тырышкан. Олатайым менән өләсәйемде алма баксаһына алып сығып, иҫтәлеккә фотоға төшөрәм. Оло йәшгә булыуға карамаҫтан, уларзың йөззәре шат, көләс.

Ляз, йылы, тыныс күктә қояш балкый. Ике ябай ауыл кешененә күкрәгендәге мизалдар қояш нурында оскон булып ялтырай. Олатайымдың мизалдары – дәһшәтле һуғыш өсөн, ә өләсәйемдеке – тылда күрһәткән физакәр хезмәте өсөн бирелгән. Оскон-мизалдар һуғыш өсөн дә, хезмәт өсөн дә бер үк металдан қойола һәм бер үк төрлә ялтырай. Ысынлап та, йөрәктәрендә қояш нурының оскондарын йөрөткән кешеләр генә яуыз дошманды еңә алғандыр. Шул оскондар бер қасан да һүрелмәһен, безгә лә күсен, йылытып торһон ине...

Олатайым мизалдары

Сыңғылдап сың – сың сыңлай,

Мин тыңлайым шул сыңдарзы

Һеңлем дә сыңды тыңлай.

Сың – сың сыңлайзар,

Без еңдек тип йырлайзар.

(Р. Ураксина)